

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Tomus ...**

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1652-1663**

C. 18. Circa Tempora Ordinationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80513](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80513)

bus iam esse initiatum. Sic fert quondam Doctorumvulv examinatorum, qui consentiente Episcopo, iudicant non solum eum posse, sed debere Regularem huiusmodi repellere. Attestantur id non sine admiratione & dolore Marchin. *tract. 1. part. 6. cap. 5.* & Rodrig. *tom. 1. qq. Regul. q. 24. num. 7.*

414 Minimè potest. Quia literæ dimissoriae Prælati Regularis tam plenam fidem faciunt, ac si essent publica instrumenta, ita ut Episcopus Ordines collaturus eis fidem non solum possit, sed debeat exhibere. Ita Abbas in *Cap. Tua nos, de Clerico. peregrin. num. 3.* Mascard, *de probat. conclus. 1145. in fine*, qui adducit auctoritatem Franci ad *Cap. Tua nos.* Marchin. & Rodrig. citatis. Machado, Tambur. Villalob. Portel. quos citat, & sequitur Leander *tract. 6. dist. 10. quest. 21.*

415 Hoc mihi omnino certum. Nec enim est verisimile Prælatos Regulares omni planè exceptione maiores, velle publicis literis suo sigillo munitis rem falsam attestari. Profecto si ipsi rigidi examinatores eisdem literis fidem præstant circa attestationem natalium, ætatis & similibus: cur non eisdem credent, dum præcedentium Ordinum susceptionem attestantur vel enim in omnibus, vel in nullis fides est hisce literis adhibenda.

PROBL. CVI.

Literæ dimissoriae expirant, & non expirant concedentis obitu, aut ab officio cessatione.

416 Expirant planè. Quia mandatum morte mandantis finitur. *1. Et quia, ff. de iurisd. omni. no.* Sed Episcopus concedens dimissorias mandat alieno Episcopo suam iurisdictionem: ergo morte mandantis, seu delegantis extinguitur. Et quia si hæc dimissoria morte concedentis non expirarent, gratis iniuria succedenti in Episcopatu irrogaretur, siquidem qui tales literas à defuncto Episcopo, vel à Vicario Capituli iam imperasset, posset sine consensu novi Episcopi ad Ordines promoveri: similiter posset Vicarius Capituli quibuscunque etiam inutilibus dimissorias concedere, & Episcopus eos deberet tolerare. Et quia licet privilegium re non integra, id est, post aliquem usum illius durat, re integra, id est, non durat, si privilegiatus illo uti non cœperit, ut docet Felin. in *cap. Licet undique, de Offic. delegati, numero 1.* Sylvest. *v. Gratia, q. 2.* & apud ipsum Ioan. Andre. in *Cap. Ex tua, de filiis Presbyterorum.* At in præfenti casu ordinandus nunquam est usus præfatis literis dimissoriis: ergo post obitum concedentis illis amplius uti non poterit. Sic Zerol. in *praxi Episcop. v. Dimissoria, Gutier. lib. 2. cap. 17. num. 12.* apud Barbo. citandum.

417 Minimè expirant. Quia gratia semel obtenta non expirat concedentis obitu, *Cap. si super gratia, de offic. delegati in 6. & Cap. 51. Cui nulla, de præbend. in 6.* de qua regula lege Nauartum *cons. 1. de priuil.* Monetam *tract. de Indic. conferuatur. cap. 10. num. 328.* Sed concessio dimissoria non est quædam gratia, & fauor: Ergo quo-

ties illæ literæ fuerunt in actu impetratæ re integra licet, seu ante omnem earum usum non extinguuntur obitu concedentis siue naturali, siue civili. Et quia vera donatio alicuius rei absolute facta, valet etiam post mortem: sed concessio dimissoria est quædam libera donatio: ergo quando absolute fit, ut in casu nostro supponitur, post mortem etiam concedentis valebit. Ita Quaranta *v. Ordo. vers. Peritur in dubium, Rodrig. in sum. p. 2. c. 14. n. 15.* Sa *v. Dimissoria, n. 1.* Sanch. plures alios adducens. *lib. 8. de Matr. d. 28. n. 83.* Suar. *de legib. lib. 8. cap. 3. n. 19.* Henricq. *lib. 10. c. 22. n. ult.* Barbosa *de offic. & potest. Episc. alleg. 7. n. 24.* March. *tr. 1. p. 6. c. 6. n. 4.*

Certe si facultas Confessionis audiendi, aut eligendi aliquem in Confessarium, aut non residendi in Diocesi, aut celebrandi in privato Oratorio, aut testandi, si sit Religiosus: aut dispensandi, seu commutandi vota: non expirant morte concedentis, ut fusc probat Sanchez citatus: ergo neque in nostro casu expirare, dicendum. Hoc autem verum puto non solum in naturali morte Episcopi, sed etiam in morte civili, id est, si ab Episcopatu deponeretur, vel transferretur ad alterum. Quia non minus his modis, quam per naturalem mortem Episcopalis potestas extinguitur: & sic literæ dimissoriae concessæ antè degradationem, depositionem, renunciationem, aut translationem ad alium Episcopatum, eundem valorem habebunt. Quod si Episcopus licentiam alicui concessisset, ut posset ab alieno Præsule Ordinari, & antè literarum dimissoriarum expeditionem mortem obiret, aut degradaretur, &c. talis licentia non expiraret. Quia scriptura, vel sigillum necessario non requiritur ad substantiam privilegij, seu gratiæ: sed sufficit expressa concedentis voluntas signis externis sufficienter manifestata, ut luculenter comprobatur ipse Sanch. *lib. 8. de Matrim. d. 29.* & Suar. *cit. n. 20.*

CAPVT XVIII.

Circa Tempora Ordinationum.

PROBL. CVII.

Minores Ordines possunt, & non possunt, quacunque die etiam feriata conferri.

PRAXIS communis est, posse pri-
mam Tonfuram quacunque die, hora, & loco conferri. De Ordini-
bus autem minoribus ambigitur,
num valeant feriata die ministrari? Possunt con-
ferri quacunque feriata die. Quia in rigore iuris non videtur prohibitum. *Cap. quando, dist. 75. ibi: Quando, & ubi libitum fuerit usque ad Subdiaconatus Officium ordinentur Clerici: Diaconi vero & Presbyteri nunquam nisi in publica ordinatione.* Sic March. *tract. 1. part. 6. cap. 5. numero 7.* Zerol. *p. 2. praxis Episc. v. Ordo. Rebus. in Reg. Cancel. 25. n. 5.* Ludou. de San Iuan *q. 2. de Ord. a. 9. dub. 1.* Petr. de Led. *c. 7. concl. 2. pag. mibi 664.*

Non possunt quacunque feriata die conferri, sed solis Dominicis, aut alio die festo. Quia Non possunt sic

Seçtio II. De Ordine Problemata. 255

sic perspicue colligitur ex cap. de eo autem, de tempore Ordin. Vbi Alexander III. de eo autem, quod quaesivitis, an liceat extra ieiunia quatuor temporum aliquos in Ostiarios Lectores, Exorcistas, vel Acolytos, aut etiam Subdiaconos promovere? taliter respondemus, quod licitum est Episcopo Dominicis, & aliis festiuis diebus unum aut duos ad minores Ordines promovere: sed ad Subdiaconatum nisi quatuor temporibus aut Sabbato Sancto, vel in Sabbato ante Dominicam de passione, nulli Episcoporum præterquam Romano Pontifici, licet aliquos ordinare. Ita Sylvest. v. Ordo 2. quest. 6. Angel. v. Ordo 4. Henric. lib. 10. c. 12. num. 2. Valq. d. 246. cap. 5. Bonac. d. 8. punct. 6. num. 1. Marchin. citatus num. 1. statim sibi Contrarius. Sanch. tom. 2. Confil. lib. 7. cap. 1. dub. 52. Palus tom. 4. tract. 27. punct. 13. num. 1. Dicastil. tom. 1. tractat. 6. de Ord. distinct. 1. dub. 93. numero 340.

421 His hærens Doctoribus existimo minores Ordines posse conferri quibuscumque Dominicis & festiis diebus priuatim tribus aut etiam pluribus, modo non sint tot ordinandi, vt generalis Ordinatio videatur, quæ solis statutis temporibus etiam, quoad minores est gerenda.

PROBL. CVIII.

Dies festiui, in quibus minores Ordines conferri possunt, debent, & non debent necessario, esse festiui de præcepto.

422 Debet necessarium esse dies festi, qui à populo ex Ecclesiæ præcepto observantur. Quia id expresse habetur in Cap. De eo, de temp. Ordin. & clarius in Pontific. Rom. §. de minor. Ordin. ibi: Quatuor minores Ordines dari possunt extra Missarum solennia diebus Dominicis, & festiis duplicibus, sed in mane tantum. At nomine festiuorum duplicium non possunt venire, aut comprehendi omnia festa duplicia, aut omnes dies festi duplicis non feriati (vt per se patet) sed ad summum omnia festa quæcumque sint, modo ab Ecclesiâ obseruari mandentur. Ergo. Sic Azor. part. 2. lib. 1. cap. 27. quest. 19. Barbof. de potest. Episc. part. 2. alleg. 11. num. 22. Villalob. tom. 1. tract. 11. diff. 13. num. 4. Vega, Zanard. Palud. Sylvest. Antonin. Viguer. Rosel. & alij quos citat Diana part. 5. tract. 13. resol. 97. Machad. tom. 2. lib. 4. part. 1. tract. 3. dec. 2. num. 5. Palus tom. 4. tract. 27. punct. 13. num. 2.

423 Non debent necessarium esse festi dies, qui ex præcepto ab Ecclesiâ obseruantur: sed sufficit esse festa duplicia ex Officio Ecclesiastico. Quia in iure Canonico etiam dicitur dies festus, in quo Officium duplex recitatur, licet à laboribus feriatum non sit, vt constat ex Clement. vnica de relig. & venerat. Sanctor. Et quia in Pontific. Romano dicitur: Quatuor minores Ordines possunt dari diebus Dominicis, & festiis duplicibus. An non dies S. Agnetis, aut D. Catharinae sunt festi duplicis? Ergo in hisce, & aliis duplicibus possunt minores Ordines exhiberi. Ita Fagund. de præcep. Eccles. lib. 1. cap. 2. num. 22. Marchin. tract. 1. part. 7. cap. 6. num. 12. Rodrig. tom. 2. de qq. Regul. quest. 23. art. 5. Elcob. & Mend. Theol. Moral. T. 111.

Hanc eligo sententiam. Quia in compendio priuilegiorum nostræ Societatis v. Ordo facultas conceditur Episcopis, vt tribus diebus Dominicis, vel aliis festiis continuis per extra tempora Religiosos nostros ad omnes Ordines sacros promouere valeant. At cum dubitaretur, quid per illa verba: aliis festiis diebus continuis Pontifex intelligeret, re diligenter examinata, in eam ventum est sententiam, festos dies hic accipi more Ecclesiastico pro diebus habentibus Officium duplex: atque iuxta hunc sensum quamplures Patres Societatis nostræ à non paucis doctissimis Episcopis (quos recenset Fagundez citatus) de facto ad sacros Ordines tribus diebus duplicibus, quamuis feriatis, fuere promoti. Quo priuilegio gaudere Barnabitas, & D. Hieronymi Religiosos Marchinus affirmat. Fateor tamen, primam partem valde esse probabilem.

424

Hanc eligo sententiam.

PROBL. CIX.

Potest, & non potest Episcopus diebus Dominicis, vel festis minores Ordines pluribus quam duobus, vel tribus impertire.

Potest Episcopus non solum duobus, sed & pluribus minores Ordines diebus præfatis conferre. Quia ratio, cur præcipitur, vt tam paucis Ordines conferantur, est quidem ne Ordinatio generalis illa videatur: At in communi sententia prudentum arbitrio relinquendum est, qualis ordinandorum numerus Ordinationem generalem reddat, & qualis priuatam constituat. Cum autem prudentum iudicio ordinatio illa, qua tres, vel quatuor, initiantur, generalis minimè videtur: verum non est, solis duobus, non pluribus minores Ordines Dominicis vel festis diebus posse conferri. Sic Marchin. tract. 1. part. 7. cap. 5. num. 5. Glossa in Cap. de eo, de tempore Ordin. Innocent. Groffied. ibidem. Sylvest. v. Ordo 2. quest. 6. Henric. lib. 10. c. 12. num. 1. Sa v. Ordo, numero 13. Reginald. lib. 30. num. 26. Sanch. tom. 2. Confil. lib. 7. cap. 1. dub. 52. num. 8. Filliuc. tract. 9. numero 83. Diana part. 2. tract. 16. resol. 30.

425

Potest pluribus quam duobus.

Non potest Episcopus plusquam duobus minores Ordines hisce diebus exhibere. Quia hoc expresse habetur in cap. De eo, ibi: Licetum est Episcopis Dominicis, & aliis festiis diebus unum, aut duos ad minores Ordines promouere. Ergo plures quam duo ordinati non possunt. Ita Hostiens. & Angel. apud Sylvestrum & Henriquez, Vasquez d. 246. cap. 5. Hurtad. diff. 23. Abbas, Palud. & alij penes Sanchez, Martin. de S. Ioseph tom. 1. lib. 1. tract. 5. de Ord. 2. Leand. tr. 6. d. 11. q. 5.

426

Non potest pluribus quam duobus.

Primæ sententiæ subscribo existimans, Alexandrum III. in Cap. De eo vsum fuisse verbis illis: Vnum aut duos, vt exponeret paucos debere ad Ordines hisce diebus admitti, non vt certum numerum ordinandorum præscriberet. Et quidem Hispano idiomate, vt exponamus exiguum extitisse numerum accedentium, (v. gr.) ad concionem, dicimus: No auia sino vno, o dos. Verum Leander asserit, non posse Episcopum plusquam duobus, vel tribus Ordines con-

427

Prima partis subscribo.

X 3

ferre

SCOBAR
neof Mori
tom. II. IV
F. IV

ferre, & hanc suam sententiam probabiliorē vocitat, cum tamen ex vi clausulae illius: *Licetum est Episcopis Dominicis, & aliis festis diebus unum aut duos ad minores Ordines promovere*, si rigorosè accipienda sit, non licet plures quàm unum aut duos ordinare. Ergo si tritum ordinatio illud præceptum non violat, cur quatuor, vel quinque non poterunt Ordines minores suscipere sine decreti illius violatione. Affero itaque tot posse illis diebus ad Ordines minores assumi, quot non sufficiant, ut generalis ordinatio geri videatur. Si autem audeam inter prudentes hunc numerum speciatim assignare, dicerem sex aut septem ordinandos minime videri generalem Ordinationem constitueri.

PROBL. CXI.

Licet, & non licet Episcopo, post prandium minores Ordines impertire.

428
Non licet.

Non licet. Quia in Pontificali Romano de Ordinatione. §. Minores verò, præscribitur, ne Ordines minores à prandio conferantur ob Sacramenti gerendi reuerentiam. Sic Syluest. ver. Ordo 2. quæst. 6. Angel. ver. Ordo 6. n. 5. Tabie. Arnil Hugo, quos citat, & sequitur Fornat. de Ord. c. 8. n. 3. Zerol. p. 2. præcis Pontif. v. Ordo, vers. 10. Marchin. tr. 1. p. 7. c. 5. n. 3. licet c. 1. n. 15. oppositum asseruisse videatur.

429
Licet equit.

Licet equidem. Quia consuetudo recepta Episcoporum, fert, ut feria sexta vespere ante Sabbatum, in quo iure possint omnes Ordines conferri liceat dare quatuor minores Ordines, nec vlla in eo indecentia in Sacramenti administratione ab hisce tot Episcopis repetitur. Ita Villalob. tom. 1. tr. 1. diff. 13. n. 4. Henriq. l. 10. c. 12. n. 2. Diana p. 2. tr. 16. resol. 30. male à Marchino citatus resoluit. 28. vbi nihil ad rem.

430
Abstractane-
cessitate, non
licere put.

Existimo, abstracta necessitate non licere; quia communis id fert usus Ecclesiarum, unde primam partem probabiliorē reor. Fateor hanc consuetudinem in Hispaniâ vigere, crediderim & in Italiâ. Si Molfesio credendum c. 14. n. 13. ut die antecedente Sabbatum ordinationum aliqui minoribus initiarentur, vti sequenti die eosdem ex causâ iustâ ad Subdiaconatum promoucant, vel ne in die generalis ordinationis nimia ordinandorum multitudine premanerent.

At huiusmodi ex causâ consuetudo non probat posse sine causâ diebus aliis Dominicis, vel festis imò in diebus prædicta Sabbata præcedentibus id vniuersim agi.

PROBL. CXII.

Potest, & non potest Episcopus maiores Ordines exhibere mane diei Dominica post generalem in Sabbato factam Ordinationem.

Non potest. Quia dies, in quibus potest Ordines maiores conferre, sunt iam à iure statuta, sex Sabbata ieiuniorum, quatuor temporum scilicet Sabbata, & Sabbata ante Dominicam Passionis, & Resurrectionis. Id statuitur in Cap. De eo, & in cap. Quando, & in Tridentino sess. 23. c. 8. Sic D. Thom. in 4. d. 25. in lit. Henriq. l. 10. c. 12. n. 1. Barbof. in Trident. citatum Marchin. tr. 1. p. 7. c. 5. n. 8. Sanch. tom. 2. Consil. c. 1. dub. 5. n. 3. Palaus tom. 4. tr. 27. pun. 13. n. 13.

Potest quidem, dummodo ieiunium Sabbati continetur tam ab ordinante, quàm ab ordinando. Quia tunc fictione Canonica mane Dominica sequentis trahitur ad vespeream Sabbati præcedentis, & sic Ordines conferti in Sabbato dicuntur. Ita Maiol. lib. 3. de irregular. cap. 23. numer. 12. Suar. tom. 5. dist. 31. sect. 1. num. 41. Laymann. tractat. 9. de Ord. c. 8. n. 9. Villalob. diff. 13. n. 2. Leand. tr. 6. d. 11. quæst. 8.

Ceterò omnes fere Doctores pro parte primâ citati præsertim Marchinus Henriquez, & Palaus secundam partem veram esse profitentur; quia existimant à primâ sententiâ non recedere, cum vnâ dies præfata ex computatione reputetur. Hos sequor duplici conditione appositâ: vna si ieiunium Sabbati continetur; altera, si iusta causa subsit. Ceterò causam iustam adesse crediderim, si in Sabbato ob ordinandorum multitudinem generalis Ordinatio expediri non possit, vel si Episcopus ob grauem infirmitatem illam Sabbato gerere non valuerit.

PROBL. CXIII.

Episcopus in Missâ Sabbati abluitionem sumpsit: Poterit ex causâ, & non poterit in sequente Dominica maiores Ordines conferre.

Diximus Problem. proximo, debere ieiunium Sabbati continuari, ut liceat Episcopo Ordines maiores sequenti Dominica celebrare. Quæserim verò, num Episcopus, qui in Missâ Sabbati præcedentis abluitionem sumpsit, possit sequenti Dominica maiores Ordines exhibere? Non potest. Quia id colligitur ex c. Quod à Patribus, dist. 75. Ob hanc enim ieiunij continuationem Ordinatio facta die Dominica retrahitur ad Sabbatum, & quasi in Sabbato facta reputatur. Sic Henriq. l. 10. c. 12. n. 2. hisce verbis: *Potest Episcopus Dominica sequenti post Sabbatum prædictum, si causa subsit, dummodo ieiunium Sabbati continuet usque ad Dominicam: quod continuari dicitur post Missam Sabbati, nisi sumpsit abluitionem* Videtur Henrico subscribere

Sectio II. De Ordine, Problemata. 257

scribere Diana *part. 2. tract. 16. resol. 30.* Laym. *tract. 10. cap. 8. n. 5.* & alij penes ipsum Palaus

punct. 1. numer. 4. Leand. *tractat. 6. dist. 11. quest. 11.*

435 *pos. episc.* Potest omnino. Quia textus citatus solum loquitur de ieiunio Ecclesiastico, quod nullatenus per ablationis suspensionem soluitur. Ita Sylvest. *v. Ordo 2. n. 6.* male quidem ab Henrico pro sua sententia citatus. Sanch. *tom. 2. contr. fil. cap. 1. dub. 5. numer. 5.* Marchin. *tractat. 1. part. 7. cap. 5. num. 9.* Leand. *tract. 6. d. 11. q. 9.* & alij.

436 *Quaest. 1.* Cum his opinor, quia dum indicitur tam Episcopo, quam ordinandis ieiunium clare ostenditur, de Ecclesiastico ieiunio, non de naturali, geri sermonem in Cap. *Quod à Patribus.* Monuimus verò, nullatenus Episcopo licere, etiam continuato Sabbati ieiunio, usque ad Dominicam sequentem, vnum Ordinem factum die Sabbati vni conferre, & manè Dominica sequens alterum eidem impertire. Quia sub suspensionis poena prohibetur in cap. *Literas*, & in cap. *Dilectas*, de temp. ordinat. Docet Nauar. *2. 5. n. 71.* & Suar. de *conf. d. 31. sect. 1.* num. 40.

PROBL. CXIV.

Vi qui die Sabbati Sacerdotium suscepit, die dominica immediata possit suscipere Episcopatum: necessarium est, & necessarium non est, Sabbati ieiunium continuari.

437 *Quaest. 1.* Suppono, cum qui die Sabbati Sacerdotij Ordinem accepit, posse sequenti Dominica recipere Episcopatum sine suspensionis reatu; quia licet suspensionis poena indicitur recipienti Sabbato vnum Ordinem factum & alterum immediata Dominica: Episcopatus non annumeratur in praefatis, *Probl. proximo*, iuribus iuxta Ordines factos: & ideo non incurrit suspensionem qui die Sabbati ordinaretur Sacerdos, & die Dominica immediata consecraretur Episcopus. Sic Ioan. Andr. in c. *Quod à Patribus*, & Abbas in cap. *Literas*.

438 *Quaest. 1.* Do autem quaestioni an ad id sit necessarium, ieiunium Sabbati continuari? Necessarium est, ieiunium Sabbati continuari. Cuius propositionis non facile rationem inueni; sed pro ratione mihi sufficit sapientissimi mei Franci Suarj auctoritas, qui *tom. 5. d. 31. sect. 1. n. 14.* profatur: *Est autem hic aduertendum, Episcopatum non numerari in his iuribus inter Ordines sacros: & ideo non incurri hanc suspensionem, etiam si quis die Sabbati & Dominica, continuato ieiunio, ordinaretur Sacerdos, & consecraretur Episcopus.*

439 *Quaest. 1.* Non est necessarium ieiunium Sabbati continuari. Quia Episcopatus conferri potest quavis Dominica die, ergo absolute potest etiam in ea, quae est immediata post Sabbatum ordinationis generalis eodem more seruato: At in quavis alia Dominica nullius ieiunij indicitur continuatio: Ergo sine ieiunij continuatione poterit consecrari die Dominica Episcopus, qui die Sabbati ordinatus est Presbyter. Ita Laym. *tr. 9. de Ord. c. 8. n. 5.* Marchin. *tr. 1. p. 2. c. 1. n. 5.* & *p. 7. c. 6. n. 9.* Palaus *tom. 4. tract. 27.*

punct. 1. numer. 4. Leand. *tractat. 6. dist. 11. quest. 11.*

Hoc certum, Suarj venia, existimo, nec video vndenam ieiunium Sabbati continuari debeat. Imò addiderim cum Castro Palao citato, illum, qui ex privilegio v. gr. promotus fuit die Dominica in Presbyterum, posse eadem ipsa die in Episcopum consecrari, eo quod consecratio Episcopi non reputatur Ordo distinctus à Sacerdotio, sed illius perfectio. Si igitur consecratio Episcopi die Dominica est perfectio ordinationis Sacerdotalis nec ab illa distinguitur, & ieiunium Sabbati ordinationi Sacerdotali deferuit, nullo ex capite ad perfectionem illam accidentalem ieiunij continuatio requiratur.

PROBL. CXV.

Licet, & non licet Episcopo eadem die primam Tonsuram & omnes minores Ordines eidem impertire.

Non licet. Quia Tridentinum *sess. 23. c. 1.* praecipit, ne eadem die quatuor minores Ordines eidem conferantur, sed *per tempora, interstitia*. Ergo multo minus licebit minores omnes simul cum primà Tonsurà eadem die impertiri. Sic Innocent. Panormit. & Hostiens. ad Cap. *De eo, de temp. ordinat.* Sylvest. *v. Ordo 2. q. 7.* Angel. *v. Ordo 6.* Marchin. *tr. 1. p. 7. c. 1. n. 10.* & alij.

Licet plane. Quia aliquibus Doctoribus grauib. quidem placet, id nullo iure esse prohibitum. Concilium enim ait: *Minores Ordines his, qui saltem Latinam linguam intelligant per tempora interstitia nisi aliud Episcopo expedire magis videretur, conferant.* Ergo multo magis placito rationabili Episcopi committer Concilium cum prima Tonsura minores conferre ordines si ei expedire videbitur. Addo, hanc esse multarum Ecclesiarum consuetudinem. Ita Vasq. *d. 246. c. 1.* Machad. *tom. 2. l. 4. p. 1. tr. 3. docum. 2.* Barbof. de iure *Eccles. l. 1. c. 33. n. 85.* Sanchez Ledefm. Arnil. & alij, quos sequitur Leand. *tr. 6. d. 11. q. 12.* Dicastil. *tr. 6. de ord. d. 1. dub. 23. n. 342.*

Hoc verum existimo, si vel consuetudo vigeat, quam in Hispania vigere non dubites; vel Episcopo videatur id magis expedire iuxta Concilij clausulam: *Nisi aliud Episcopo expedire videretur*, ex causa scilicet rationabili. Causam autem sufficientem adesse crediderim, vitam solitariam Carthusianorum ex declaratione sacrae Congregationis (de qua testatur Julius Caesar Madius de *Sacrament. Ordin. capite 5. numero 7.*) vel atate ordinandi nimium prouectam, vel causam studij, vel arctationem Beneficij recepti, seu recipiendi, &c.

440

Hoc certum existimo.

441

Non licet.

442

Licet plane.

443

Hoc verum existimo.

PROB. CXVI.

In Hispaniâ, & Germaniâ est consuetudo initiandi eundem eadem die iusta ex causâ tam minoribus Ordinibus quam Subdiaconatu: Hæc consuetudo est, & non est laudabilis, ac retinenda.

444
Nec laudabilis, nec retinenda est.

Nec laudabilis, nec retinenda est, sed vigente causa ad Papam recurrendum, aliter Episcopus labitur in Censuram suspensionis. Cap. *De eo, qui furtive Ordines suscipit*, nec contraria consuetudo eos excusat. Quia hæc fuit sublata à Tridentino *sess. 23. cap. 11. & 13.* Sic Maiol. *de Irregular. l. 4. c. 11. n. 1.* Lopez in *addit. ad Practic. crim.* Bernardi Diaz, *c. 25.* Sylvestr. *Ord. 2. q. 7.* Tolet. *l. 1. c. 71. n. 1.* Reginald. *l. 3. o. n. 28.* Menoch. *de Arbitr. cent. 6. casu 564. n. 8.*

445

Laudabilis, & retinenda est huiusmodi consuetudo in iis locis, in quibus olim iam vigere & retinenda. competitur. Quia consuetudines antiquæ non tolluntur à Tridentino nisi ubi id expressè declarat ut fecit *sess. 23. c. 6. & 9. de reformat.* Ita Nauar. *c. 25. n. 5.* Suar. *de censur. d. 31. sect. 1. n. 41.* Miranda in *Man. Pralat. p. 1. q. 38. art. 8. concl. 2.* Fornar. *de Ord. c. 8. n. 3.* Molfes. in *sum. tr. 2. c. 8. n. 27.* Rodrig. *qq. Regul. tom. 3. q. 23. d. 4. & in sum. p. 2. c. 16. n. 3.* Sayr. *l. 4. de cons. cap. 14. n. 25. & l. 7. c. 10. n. 26.*

446

Profecto absolute asseruerim, etiam seclusa consuetudine, nostra tempestate licere Episcopo eadem die eidem ex causa iusta minores Ordines cunctos & Subdiaconatum simul impetire. Quia id nullo iure Canonico veritum esse reor. Nam in Cap. *Literas*, & in Cap. *Cum dilectus, de temp. ordinat.* & in Tridentino *sess. 23. c. 13.* solum prohibetur duos Ordines sacros eidem eadem die conferri: neque Canones adducti à primæ sententiæ Doctoribus in casu nostro loquuntur. Neque contraria consuetudo Episcoporum vim legis habet: siquidem in Hispania non servati testis sum oculus. Neque aliter in Tridentino *sess. 23. c. 11.* definitur, sed potius res ista Episcopi relinquitur arbitrio. Nolent attamen laudabilius Episcopi die præcedente Sabbatum ordinationum, aliquos initiare minoribus Ordinibus, ut sequenti die ex causa iusta ad Subdiaconatum promoveant. Mecum Vafq. *tom. 3. in 3. p. d. 246. c. 5. n. 48.* Diana *part. 1. tract. 16. resol. 28.* Miranda, & Molfes. citati.

PROBL. CXVII.

Qui duos Sacros Ordines in una die recipit, incurrit, & non incurrit ipso facto suspensionem.

447
Nulla præmissio.

Certum est, non posse Episcopum eadem die plures Ordines maiores eidem conferre siue seculari, siue Regulari, quibuscumque privilegiis non obstantibus; quia hæc fuerunt à Tridentino reuocata. Ita habetur in

cap. *Dilectus, de temp. ordinat.* & in cap. *Per literas, eodem titulo*, & in aliis iuribus, quæ confirmata fuere à Trident. *sess. 23. c. 13.* ibi: *Duo sacri Ordines non in eadem die etiam Regularibus conferantur, privilegio, atque indultis quibuscumque non obstantibus.* Porro etiam à Trident. nulla poena definiatur contra recipientes eadem die plures Ordines sacros: nihilominus iure Canonico erat imposita suspensionis poena, ut habetur in cap. *Literas*, ibi: *Ab executione officij Sacerdotalis tandiu volumus manere suspensum, donec de illo disponatur.* Et in c. *Innotuit, de eo, qui furtive Ordines suscipit*, ibi: *In susceptis Ordinibus ministrare non debeat.*

Quæritur igitur, an suspensio hæc ipso facto incuratur? Non incurritur ipso facto. Quia id non exprimitur citata iura, ut alibi asserunt. Vnde colligitur suspensionem hanc non esse latæ sententiæ, sed ferendæ. Sic Villalob. *p. 2. tr. 18. diff. 11. n. 7.* Diana *p. 5. tr. 10. resol. 36.* Citatur ab his Suarius *de Censur. d. 31. n. 41.* qui quidem solum ait, rem esse dubiam.

Ipso facto incurritur. Quia illa verba Capituli *Innotuit: In susceptis Ordinibus ministrare non debeat* haud obscurè colligitur, hanc suspensionem esse latæ sententiæ, & ipso facto. Ita Nauar. *c. 25. n. 7.* Marchin. *tract. 1. p. 7. c. 1. n. 2.* Leand. *tr. 6. d. 11. q. 14.* Luis Turrian. *l. 5. de cens. d. 46. dub. 1.* Bonac. *de censur. d. 5. punct. 1. §. 1. n. 4. & d. 7. q. 3. n. 1. punct. 4. n. 3.*

Cum his opinor, existimoque Suarium id aperte asseruisse dum ait: *In alio autem casu duorum Ordinum sacrorum, licet res sit dubia, nihilominus iura supra citata attentè perpensa videntur, hanc suspensionem iure ipso imponere.* Vnde non bene Villalobos & Diana pro contraria sententiâ absolute citantur, si tamen ei faueat, dum rem dubiam esse fateatur. Adició ex eodem Suario *n. 40.* suscipientem eadem die absque summi Præfatis dispensatione duos Ordines sacros, suspensum fieri solum ab ultimo Ordine recepto. Cap. *Literas, de temp. ordinat.* Quod docueret etiam Sayr. *l. 4. de cens. c. 14. n. 23.* & Molfes. in *sum. tr. 2. c. 18. n. 9.* Idem dixerim de eo, qui eadem die Ordines minores simul cum Subdiaconatu suscipit. Nam licet sit grauius prohibitum suscipere eadem die minores Ordines, & Subdiaconatum non solum ex Tridentino *sessione 23. capite 11.* Sed etiam ex capite 2. de eo, qui furtive Ordines suscipit, ubi suspensio fertur, quam Nauar. *capite 25. numer. 71.* & alij putant esse ipso iure sed re vera non est, quia Pontifex in eo capite 2. solum ait: *Mandamus, ut eum ministrare non permittas.* Sic Suarius citatus.

CAPVT